

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.254/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. március 14. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás miatt **I.r.vádlt és társai** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. március 18. napján kelt 22.B.1328/2007/34. számú ítéletét I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben **helybenhagyja.**

I. r. vádlott személyi igazolványának száma ..., IV. r. vádlott személyi igazolványának száma ..., V. r. vádlott személyi igazolványának száma

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság 2010. március 18. napján kelt 22.B.1328/2007/34. számú ítéletében I. r., I. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakat az ellenük a Btk. 226. §-a szerinti hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és a Btk. 170. § (2) bekezdése szerinti súlyos testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte a pótmagánvádlót 35.800,- Ft bünyügyi költség állam részére történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésének meghozatalakor a pótmagánvádló személyesen nem volt jelen, az ítélet ellen jogi képviselője jelentett be fellebbezést a vádlottak bűnössége megállapítása céljából. E jogorvoslat folytán az elsőfokú bíróság a másodfokú eljárás lefolytatására az iratokat felterjesztette a Fővárosi Ítéltáblára. Utóbbi bíróság 2012. június 21. napján kelt 3.Bf.183/2010/16. számú végzésével az ítélet érdemi felülbírálatát mellőzte, és az iratokat visszaküldte az elsőfokú bíróságnak a pótmagánvádló részére a fellebbezési joga gyakorlásának biztosítása, valamint a nem jogosulttól származó fellebbezés elsőfokú elbírálása céljából.

A Fővárosi Törvényszék 2012. július 2. napján kelt átiratában az ítéletet azzal kézbesítette a pótmagánvádlónak, hogy ellene a kézbesítéstől számított 8 napon belül fellebbezést jelenthet be. 22.B.1328/2007/39. számú végzésével a

pótmagánvádló jogi képviselője által bejelentett fellebbezést elutasította, mely ellen nem jelentettek be jogorvoslatot.

A pótmagánvádló 2012. július 6. napján érkezett beadványában az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlottak felmentése, az ítélet megalapozatlansága miatt.

----- O -----

A Fővárosi Törvényszék a másodfokú elbírálás céljából ismételten felterjesztette az ügyet a Fővárosi Ítéltáblára. A jelen határozat meghozatalakor tartott nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője a bűnösség megállapítására irányuló fellebbezést fenntartotta. Utalt a korábbi másodfokú eljárásban elmondott perbeszédére, melyet annyiban módosított, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását kérte a terhükre rótt bűncselekményekben. Álláspontja szerint abszurd az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a vádlottak a fej berepesztésével ne okoztak volna aránytalan sérülést a pótmagánvádlónak. A szakértő véleményével szemben e sérülés nem keletkezhetett eleséstől, mivel „sokkal életszerűbb, hogy fejre mért ütéstől keletkezett”.

A vádlottak védője felszólalásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor valamennyi vádlottal szemben felmentő rendelkezést alkalmazott, mert ők szakszerűen intézkedtek. A másodfokú bíróságnak nincs módja megváltoztatni az elsőfokú bíróság ítéletét, nem mérlegelheti felül a megállapított tényállást. A vádlottakkal szemben a nyomozás során még annyi bizonyíték sem volt, hogy őket meggyanúsítsák. A vádlottak tanúként tett vallomását alátámasztotta az eljárás során kihallgatott többi tanú, rendőrorvos, igazságügyi orvosszakértő előadása is. A védelem álláspontja szerint összességében az állapítható meg, hogy a vádlottak nem követték el a terhükre rótt bűncselekményt, erre tekintettel indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A vádlottak felszólalásukban nem tettek érdemi nyilatkozatot a terhükre rótt cselekmény kapcsán; azok a vádlottak, akiknek személyi igazolvány száma az eljárás korábbi szakában nem került rögzítésre, személyazonosító okmányaikat felmutatták, a dokumentáció ezáltal pótolható volt.

----- O -----

Tekintettel arra, hogy a pótmagánvádló jogorvoslata mindegyik vádlottat érintette, a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) és 349. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt valamennyi vádlott tekintetében felülbírálta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési

kötelezettségének eleget téve az eljárása során meghallgatta mindazokat a tanúkat, ismertette azokat az okiratokat, akik/amelyek a tényállás szempontjából jelentőséggel bírtak.

Kiemelendő a pótmagánvádló ellen folyamatban volt büntető eljárásban a nyomozást végző ügyész, a pótmagánvádlóval együtt gépkocsival rendőrkapitányságra szállított 1.sz. tanú tanúkénti, továbbá az igazságügyi orvosszakértőnek a pótmagánvádló sérüléseit tisztázó kihallgatása (23. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7-11.; 12. oldal utolsó bekezdés - 16. oldal). Az ismertetett okiratok körében megemlítendő a a pótmagánvádlóval szemben a korábban folyamatban volt büntetőeljárás meghozott, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B. 80.020/2007/45. számú, 2007. december 18. napján kelt és jogerős ítélete, melyben a bíróság felmentette az ellene emelt vád alól; a pótmagánvádló sérüléseiről készült orvosi iratok. Utóbbiakra, valamint az igazságügyi orvosszakértő véleményére tekintettel az elsőfokú bíróság helytállónan rögzítette, hogy a pótmagánvádlót nyolc napon belül gyógyuló sérülés érte (elsőfokú ítélet 4. oldal 2. bekezdés).

Helyes érvekkel utasította el az elsőfokú bíróság a pótmagánvádló jogi képviselőjének az igazságügyi orvosszakértő kirendelése iránti indítványát (8. oldal utolsó bekezdés). A másodfokú bíróság álláspontja szerint sem folytatható le az ügyben további olyan bizonyítás, melyből arra lenne következtetés vonható, hogy a pótmagánvádló nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett az elfogásakor, az előállításakor, illetve ezt követően, a vele szemben fogatosított kényszerintézkedés alkalmával. Szemben a pótmagánvádló jogi képviselőjének álláspontjával a másodfokú bíróság is rögzíti, hogy kétséget kizáró bizonyossággal állapítható meg, hogy a pótmagánvádló nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett el a 2006. szeptember 21-i elfogásakor, amely egy másfél cm-es felszínes repesztett sebzés a fejtetőn, melyet első alkalommal a ... Kórházban az elfogását követően, 3 óra 52 perckor az ambuláns kezelőlapon dokumentáltak (nyomozati iratok 71. oldal). Az okirat szerint a pótmagánvádlón ezen kívül más külsérelmi nyom nem volt látható. E körülményt az elsőfokú tárgyaláson meghallgatott, az ambuláns kezelőlapot kiállító, 2.sz. tanú is megerősítette a tanúvallomásában (23. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 17-18. oldal).

Helytállónan következtetett ebből, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokból az elsőfokú bíróság arra, hogy a pótmagánvádlóval szemben alkalmazott bilincselés során nem volt pontosan megállapítható, hogy e sérülése mi módon, illetve ki által keletkezett (elsőfokú ítélet 4. oldal 1-2. bekezdés). E körben kiemelendő, hogy a pótmagánvádló maga sem ismerte fel, hogy a vádlottak közül ki intézkedett vele szemben. Csupán a nyomozati iratok 79-81., illetve 133-135. oldalán található jelentésről készült fénymásolat állt az eljáró hatóságok rendelkezésére, ez adott következtetési alapot az elfogók személyére. A jelentés szerint azért került sor a pótmagánvádlóval szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedésre, mert felmerült a gyanú vele szemben a nem sokkal korábban, az ... krt-on (valójában a ...sarkán) garázda jellegű cselekményt követett

el. Az eljárás során a pótmagánvádlónak nem sikerült bizonyítani ennek ellenkezőjét, így nem mondható, hogy a vádlottak által lefolytatott intézkedés teljességgel alaptalan lett volna.

Az eljárás során a magánvádlónak egyebek mellett azért sem sikerült bizonyítania, hogy a bizonyos fejtetőn keletkező sérülése milyen módon keletkezett, mert e körben ő maga is különböző előadásokat tett:

- a nyomozati iratok 9-15. oldalán található, a pótmagánvádló első gyanúsítottkénti kihallgatásakor készült jegyzőkönyvben semmiféle bántalmazást nem panasztolt;
- a 2006. november 13-i kihallgatás során előadta, hogy az elfogásakor és a rendőrautóban is bántalmazták, nyilatkozata szerint „húsnál több ütés, rúgás ért” (nyomozati iratok 24. oldal);
- későbbi előadásaiban is e vallomásának megfelelően adta elő a történeteket a pótmagánvádló, azonban az orvosi okiratok, valamint az orvosszakértői vélemény csupán a fejtetőn található 1,5 cm hosszúságú repesztett sebzést rögzítette, más sérüléseket nem.

Az előbbi indokokra is figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt rögzítette, hogy a pótmagánvádlónak az elfogásakor a feje tetején keletkezett sérülés létrejöhetett ütestől, de akár ütődéstől is, mivel „eszköz használata nem bizonyítható és nem zárható ki egyértelműen” (elsőfokú ítélet 4. oldal 2. bekezdés).

Az előbb írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem volt alapja a pótmagánvádló jogi képviselőjének a tényállás akkénti módosítását célzó indítványát elfogadni, melyre tekintettel a vádlottak bűnösségének megállapítása kerülhetne szóba. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű értékelésével a történeti tényállást megalapozottnak, a Be. 351. § (2) bekezdés a.) és d.) pontjában írt hibáktól mentesen állapította meg, ezért nincs ok az ítéletnek a Be. 376. §-án alapuló hatályon kívül helyezésére sem.

A vádlottak által a nyilvános ülésen a személyi körülményeikre tett nyilatkozataik alapján az elsőfokú bíróság által megállapítottakat a Fővárosi Ítéltábla a következőkkel egészíti ki a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pontjára és a 352. § (1) bekezdés a.) pontjára figyelemmel:

- I. r. vádlott nőtlen, gyermektelen; osztályvezető százados a rendőrségen 250.000 forint jövedelemmel; lakás vagyona van.
- II. r. vádlott nő, két kiskorú eltartásáról gondoskodik; járőrvezető zászlós a készenléti rendőrségnél 190.000 forint jövedelemmel.
- IV. r. vádlott nőtlen, gyermektelen; rendőrkapitánysági nyomozó 170.000 forint jövedelemmel.
- V. r. vádlott nőtlen, gyermektelen; járőrvezető főtörzsőrmester a készenléti rendőrségnél 150.000 forint jövedelemmel

Az irányadó tényállásra figyelemmel helytállóan alkalmazott az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezést valamennyi vádlottal szemben. Az eljárás során nem járt sikerrel annak bizonyítása, hogy a vádlottak megsértették volna az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott, az 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 16-17. §-a, valamint 47-48. §-a szerinti, az intézkedés során alkalmazandó kötelezettségeikre irányadó szabályokat. Nem sérültek továbbá a cselekmény elkövetése idejét hatályban volt, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 3/1995. (III. 1.) BM rendeletnek a bilincs alkalmazásával kapcsolatos 54. § szerinti rendelkezései sem. Az előbbiekből a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott - e tekintetben kiegészítette az elsőfokú bíróság indokolását -, hogy a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének elkövetése a vádlottakkal szemben nem nyert bizonyítást, felmentésük jogcíme ezért a Be. 6. § (3) bekezdés b.) pontjának II. fordulata.

Mint ahogyan azt a másodfokú bíróság az előbbieken már jelezte, a testi sértés cselekmény tekintetében kétséget kizáró bizonyossággal volt megállapítható, hogy a pótmagánvádlónak nem keletkezett nyolc napon túl gyógyuló sérülése. A vádlottak felmentésének jogcíme ezért e bűncselekmény esetében a Be. 6. § (3) bekezdés a.) pontjának I. fordulata.

Tekintettel arra, hogy az előbbiekre figyelemmel a Fővárosi Bíróság törvényesen mentette fel a vádlottakat az ellenük emelt vád alól, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte, hogy I. r., IV. r. és V. r. vádlottak esetében nem nyert rögzítést személyi azonosító okmányuk száma, e tekintetben az elsőfokú ítélet rendelkező részének a hiányosságát a másodfokú bíróság a Be. 261. § (1) bekezdésére figyelemmel pótolta a határozatával.

Budapest, 2013. év március hó 14. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke
Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró
Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 22.B.1328/2007/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.254/2012/5. számú végzése folytán I. r. , II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben **2013. március 14. napján jogerőre emelkedett.**

Budapest, 2013. év március hó 14. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

bíróági ügyintéző